

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 U 006082 24 Už
Banjaluka, 02.10.2024. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Strahinje Ćurkovića, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Ane Matić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi N. V. iz T., koju zastupa punomoćnik Bojan Peulić, advokat iz Banjaluke (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv akta broj [...] od 24.08.2020. godine, tuženog Javne ustanove Zavod za zapošljavanje Republike Srpske, Pale, u predmetu naplate sudske takse, odlučujući o žalbi tužiteljice izjavljenoj protiv rješenja Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 006082 20 U od 23.05.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 02.10.2024. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalba se uvažava i rješenje Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 006082 20 U od 23.05.2024. godine ukida.

O zahtjevu tužiteljice za nadoknadu troškova ovog postupka odlučio Okružni sud u Doboju.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem je tužiteljici utvrđena obaveza plaćanja sudske takse na tužbu u visini od 20,00 KM, te kaznene takse na tužbu u visini od 50% te takse, na presudu u visini od 20,00 KM, te kaznene takse na presudu u visini od 50% te takse, kao i takse na zahtjev za vanredno preispitivanje presude u visini od 40,00 KM, te kaznene takse na zahtjev u visini od 50% te takse, što ukupno iznosi 120,00 KM, pa je tužiteljica obavezana da u roku od osam dana od prijema rješenja plati dugovanu i kaznenu taksu na žiro račun Budžeta Republike Srpske broj [...], vrsta prihoda [...], sa naznakom za Budžetsku organizaciju Okružnog suda u Doboju broj [...] - opština [...] i da dokaz o uplati navedenog iznosa dostavi sudu pozivom na predmet broj 13 0 U 006082 20 U.

U obrazloženju pobijanog rješenja se navodi da je isto doneseno pozivom na odredbu člana 32. Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/18 i 67/20 - daljem tekstu: Zakon), jer iz podataka sudskog spisa proizilazi da je tužiteljica pokrenula upravni spor protiv akta Zavoda za zapošljavanje Republike Srpske tužbom koju je podnijela dana 22.09.2020. godine, da je tužba odbijena presudom nižestepenog suda broj 13 0 U 006082 20 U od 25.11.2020. godine koja je tužiteljici dostavljena dana 10.12.2020. godine, da je protiv te presude podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje dana 11.01.2021. godine koji je odbijen odlukom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 13 0 U 006082 21 Uvp od 12.10.2022. godine, što znači da tužiteljica jeste takseni obveznik, pri čemu

taksu na tužbu, presudu i zahtjev za vanredno preispitivanje nije platila, iako je pozvana da izvrši plaćanje, o čemu svjedoče akti suda koji se zatiču u spisu, a koji su uručeni tužiteljici.

Blagovremeno podnesenom žalbom tužiteljica pobija zakonitost tog rješenja zbog pogrešne primjene materijalnog prava, ističući da nisu bili ispunjeni uslovi da se isto donese, jer je nastupila zastarjelost za utvrđivanje obaveze plaćanja takse u smislu odredbe člana 9. stav 1. Zakona koja propisuje da pravo na utvrđivanje takse zastarijeva u roku od tri godine od dana nastanka taksene obaveze. Imajući u vidu odredbu člana 6. Zakona koja propisuje kad nastaje taksena obaveza, konkretno za taksu na tužbu i zahtjev za vanredno preispitivanje sa danom podnošenja istih, a za presudu sa danom dostavljanja iste stranci, jasno je da u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni uslovi za utvrđivanje obaveze plaćanja takse, jer je od svake ove radnje protekao rok od tri godine. Stoga predlaže da Vrhovni sud žalbu uvaži, pobijano rješenje ukinu ili preinači i obaveže tuženog na nadoknadu troškova ovog postupka u iznosu od 2.193,75 KM.

Razmotrivši žalbu, pobijano rješenje, te ostale priloge u spisima predmeta, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja iz sljedećih razloga:

Osnovan je navod tužiteljice da u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni uslovi za donošenje rješenja kojim joj je utvrđena obaveza plaćanja takse na tužbu, presudu i zahtjev za vanredno preispitivanje sa kaznenom taksom, pri čemu nije sporno da tužiteljica jeste bila takseni obveznik jer je njena tužba podnesena protiv akta Zavoda za zapošljavanje Republike Srpske odbijena presudom Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 006082 20 U od 25.11.2020. godine, kao što je odbijen i njen zahtjev za vanredno preispitivanje te presude odlukom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 13 0 U 006082 21 Uvp od 12.10.2022. godine. Nije sporno ni to da je nižestepeni sud tužiteljicu pozivao da plati takse na tužbu, presudu i zahtjev za vanredno preispitivanje, shodno odredbi člana 4. stav 1. i 2. Zakona, te da tužiteljica iste nije platila.

Sporno je, a od suštinskog značaja za rješenje stvari, to što je sud pobijano rješenje donio dana 23.05.2024. godine, dakle u momentu kada je za sve tri ove takse nastupila zastara, na čemu osnovano insistira tužiteljica pozivajući se na odredbu člana 9. stav 1. Zakona koja propisuje da pravo na utvrđivanje takse zastarijeva u roku od tri godine od dana nastanka taksene obaveze. Ovo preneseno na konkretan slučaj, a imajući u vidu odredbu člana 6. stav 1. tačka a) i b) Zakona, znači da je obaveza plaćanja takse na tužbu nastala 22.09.2020. godine a zastarjela 22.09.2023. godine, obaveza plaćanja takse na presudu nastala 10.12.2020. godine a zastarjela 10.12.2023. godine, dok je obaveza plaćanja takse na zahtjev za vanredno preispitivanje nastala 11.01.2021. godine a zastarjela 11.01.2024. godine.

To konačno upućuje na zaključak da nisu bili ispunjeni uslovi da nižestepeni sud dana 23.05.2024. godine donese pobijano rješenje pozivom na odredbu člana 32. Zakona, kojim se tužiteljici utvrđuje obaveza plaćanja sudske takse na tužbu, presudu i zahtjev sa kaznenom taksom, jer je za svaku od njih istekao trogodišnji rok iz odredbe člana 9. stav 1. Zakona u okviru koga se može utvrditi obaveza plaćanja takse.

Iz prednjeg izlaganja proizilazi da je pobijano rješenje zasnovano na pogrešnoj primjeni materijalnog prava, na što tužiteljica osnovano ukazuje u žalbi, koju je stoga valjalo uvažiti i rješenje nižestepenog suda broj 13 0 U 006082 20 U od 23.05.2024. godine ukinuti, shodno odredbi člana 235. tačka 3. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike

Srpske“ broj 58/03-61/13), u vezi sa odredbom člana 48. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11).

Odluka o troškovima ovog postupka iz stava 2. izreke rješenja se zasniva na odredbi člana 49. stav 4. ZUS u vezi sa odredbom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku. Ovo stoga što i nakon ukidanja rješenja nižestepenog suda broj 13 0 U 006082 20 U od 23.05.2024. godine, u pravnom prometu egzistira zahtjev tužiteljice za nadoknadu troškova ovog žalbenog postupka, o kojem je dužan odlučiti Okružni sud u Doboju.

Zapisničar
Ana Matić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić